

Előfizetési árak:

Postán küldve, vagy helyben házhoz hordva:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 frt — kr.
 Évnegyedre . . . 1 frt 50 kr.
 Községeknek egész évre előfizetve 5 frt.
 Az előfizetési pénzek bérmentesen a kiadóhivatalhoz s legelőszörübben postai utalvánnyal küldendők.

SZOLNOK-DOBOKA.

TARSADALMI, KÖZGAZDASZATI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:
 De és Kis-király-
 uteza (Baló-ház)

Ismeretlen kézből jött cikkek nem közlünk, s csak bérmentes leveleket fogadunk el.

„Szolnok-Dobokamegye” hivatalos közlönye.
 s a megyei gazdasági egyesület

A lapot érdeklő mindennemű felszólamlások (reklamációk) vagy hirdetések a szerkesztőséghez intézendők.

Hirdetési díjak: Egy 30 négyzetű centimeter tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr, ezen fölül 60 négyzetű centimeterig 1 frt s így minden megkezdett 30 négyzetű centimeternyi tér többlet után 50 kr. számíttatik. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 5%, 11 és többszöri beiktatásnál 10%-nyi díjengedély. Bejegyeltek minden beiktatásnál 30 kr. számíttatik.

Kéziratok vissza nem adtak. Nyilttéri cikkek garmond sora után 30 kr. fizetendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Válasz a „Válasz“-ra.

A szamosvölgyi vasut érdekében.

(Ajánlva Echónak.)

Budapest, 1879. február hó

Távollétünk alatt a „Kelet 23-ik számban január hó 29-én, „Válasz R. urnak” czim alatt egy cik jelent meg, melyet — a mennyiben „R. ur” személyének bemocskolását illeti — egészen ignorálni akarunk, mert feleletre méltónak csak akkor tarthatnók, ha ezen támadás a személyeskedés kizárásával s az illedelemnek megfelelőbb alakban jelent volna meg; — de erre vonatkozó érdemleges megjegyzéseinktől még azért is tartózkodhatunk, mert az olvasó és érdeklődő közönség jogosan kérheti, hogy mily összefüggésben van egy oly nagy fontosságú kérdés, mint a szamosvölgyi vasut létesítése, avval, hogy „R. ur” több vagy kevesebb sárral dobáltatott meg.

Az eddigiek után a közönség leginkább megítélheti, hogy e vasut csatlakozási kérdésének megvitatásában melyik oldalon volt az objectivitas és szenvedélytelenség megtartva.

Egy pontra vonatkozólag azonban magunkat nemcsak jogosultnak, de kötelezettnek is tartjuk megjegyzéseket tenni, mivel e kérdéses pont a szamosvölgyi vasut létesítését némileg befolyásolhatná. „A tervezett szamosvölgyi vasut létesítése érdekében történt előmunkálatokról” czimű füzetkében kísérlet volt téve a vasutnál várható jövedelmezőséget kitüntetni. Számításunkban az ily tervezetknél szokásban volt eljárástól — a fennálló közúti teherforgalom nagyságát a vasut várható forgalmával egyenlőnek venni — eltértünk, s azon forgalmat vettük alapul, melyet ezen vidék

már jelenleg a 6 mértföldnyi távolságban eső államvasutra gyakorol.

Nem vonható kétségbe, hogy ily helyi érdekű vasutnál nem épen a nagyobb vagy kisebb jövedelmezőség lesz az indok, mely az érdekelteket a részvények aláírására és befizetésére vezeti, mert a közvetlen érdekeltek az ügy létesítéséhez kívánt áldozatokat szívesen meghozzák és meghozhatják, midőn a vasut létesítése által más oldalról is lesznek anyagilag kárpótoltva még azon esetben is, ha annak üzlete kezdetben nem nyújthatna oly kedvező eredményt, mint a milyent emberi számítás alapján biztosan várni lehet. De hogy ezen számításunk helyes alapra van fektetve, arról meggyőződhetik mindenki, ha azon statisztikai kimutatásokat, melyeket a hatóságoktól és az államépítészeti hivataltól nyertünk, — áttekinti. Ezek után nem kellett volna nekünk a „mesés” álláspontjára állni, még ha számításunk alapjául nagyobb forgalmat vettünk volna is. Hogy a kolozsvári memorandum ezen forgalomnak „rendkívüli csekélységét” beismeri, inkább törekvésünk elismerésének, mint hibáztatásának vehettük. Ezen áruforgalomra alkalmazott díjak az arad-körösvölgyi vasutnál használt és az engedélyokmány által ott nyert (s általunk is nyerendő) határok között lettek felvéve. És pedig 2 1/2 egész 4 1/2 krajczírral az osztályozott árukra. Só, tűzifa, kő, téglá mérföldenként 2 krral.

Az arad-körösvölgyi vasut engedélyokmánya továbbá következő határozatot tartalmazza: „A szállítmányok szállítási díján felül még minden vámmázsa után megfelelő kezelési díj felszámítása is megengedett.” (11. §. 8-ik kikezdés.) Ezen pontnak a praxisban való alkalmaztatására megint az

arad-körösvölgyi vasut által kiadott „Dij-szabás személyek és áruk számára” szolgált alapul. A kezelési díjak ott a külön osztályozott árukra 2 egész 7 krral — a gyors-árukra 10 krral lettek 100 kilogrammonként meghatározva. Mi ezekből egy közép számot vettünk, mely mázsára és mértföldenként alkalmazva 1 1/2 krt teszen. E szerint az építésre szükségelt effectiv alaptőkének 7 1/2% jövedelmezőségét mutattuk ki.

A kolozsvári memorandum ezen számításunk helyességét elismerte, midőn az általunk kimutatott 61,311 frt tiszta jövedelemhez a hosszabbított vonalrészre számított 13,131 frt 33 kr jövedelmet hozzáadott és így 74,442 frt 33 kr mintegy 930,000 forintot befektetett tőkének 8 1/2% kamatozása lett kitüntetve.

Akkor ezen számítási módzat és annak eredménye igen előnyösnek mutatkozott; most azonban a „válasz” író a személyeskedés és szenvedély által magát annyira hagyja elragadtatni, hogy a logikának leg egyszerűbb consequentiájától is eltekint, midőn a közönség félrevezetésével vádol akkor, mikor az általam kimutatott 7 1/2% kamatozás ellenében ő maga 8 1/2% jövedelmezőséget mutat ki, és megjegyzi, hogy egész jogosultan 250,000 vámmázsa helyett minimo 500,000 v. mázsa vehető a szamosvölgyi vasut várható évi áru forgalmának.

Megnyugtatót találunk különben abban, hogy az érdekeltek az ily félrevezetésre szívesen adják az absolutoriumot, ha t. i. a vasut létesítésével is bebizonyul, hogy mi a jövedelmezőség számításánál inkább kevesebbet ígértünk, mint az a valóságban biztosan mutatkozni fog. Rozenfeld Zsigmond.

A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCÁJA.

A fücska.

(Románból.)

Alkonyatkor ott a völgyben
 Csak magamban játszottam,
 S kezeimben zöldágakkal
 Lepkék után futkostam.

A szomorú fűzek alatt,
 Hol a csermely sirdogál
 Kötényébe virágokat
 Szedett egy kis barna lány.

Azóta a virágokon
 Tarka lepkék játszanak,
 Mert én többé zöldágakkal
 Nem űzöm nyugalomukat.

Lágyan omlott sötét haja
 Hattyu-fehér keblére,
 Mintha holló szállott volna le
 Hóval fedett vidékre.

Kötényéből virágokat
 Nyujtott által énnekem,

S ajkairól egy csókot, melynek
 Lángját most is érzem.

Azóta a virágokon
 Tarka pillék játszanak,
 Mert én többé zöldágakkal
 Nem űzöm nyugalomukat.

Hajh! de az én kebelemből
 Elszállott a nyugalom!
 Szemeim könnyekkel telve,
 S játszani többé nem vágyom!

Búd J.

Román zene- és tánczestély-Budapesten.

A románok mai napság sokat beszélgetnek magukról. Főpapjaik elmennek Bécsbe deputáció képen, kérelmezni a királynál a magyar nyelv tanításának kötelezővé tételé ellen; a román fiatalság pedig ezzel egyidejűleg fényes soiréet rendez a Hungáriában. Egyszerre Bécsben és Budapesten is román világ üti föl a fejét. Ma ők vannak napi renden s mivel a Budapesten lakó románok ritkán adnak életjelt magukról, már kíváncsiságból is érdemesnek tartám, ellátogatni tegnapi estélyükre és így bele kontárkodni a bál referensek mesterségébe.

A mit a Hungáriában láttam és tapasztaltam, azt rövid szavakkal így lehetne kifejezni:

„Bukarest Budapesten.” Pedig hát ez alkalommal összehasonlíthatlanul több magyar elem vett részt e román nemzeties színű mulatságban, mint évek előtt, midőn fővárosi románjaink mulatságai kizárólag és elszigetelten csak oláh időtöltések voltak. Kár, hogy a főpap urak épen akkor mennek Bécsbe, demonstrálni ellenünk, mikor ily örömdetes jelét látjuk a két elem egymáshoz való közeledésének társadalmi téren!

Budapesten tekintélyes koloniával bírnak a románok. Oly szépen kifejelet társadalmi életük van itt, a magyar fővárosban, hogy becsületére válnék Bukarestnek is. Pedig hát szegény románok „a magyar zsarnokság alatt nyögnek”, mely „gátolja művelődésüket és kulturájukat.” Egyebek közt a tegnapi román vigalom is az ellenkezőről kellett, hogy meggyőzze a figyelmes szemlélőt. Hogy megítélhetők legyenek az itteni román ság társadalmi viszonyai, főlemlítünk a concert- és bál publikumból néhányat, kiknek állása épen nem elnyomást, hátramaradást, de sőt előhaladotabb társadalmi viszonyokat jeleznek románaink között.

A táncmulatság elnöke, Puskár Gyula lovag, legfőbb ítélőszéki bíró, kinek gomblyukából egy „vaskorona” csüng le — aranyból. Egy másik román notabilitás: Ládai Ágoston, szintén legfőbb ítélőszéki bíró; Csimpler Athanáz; dr. Gallu és Vlád Alajos kir. táblai bírák; Vélezán

LEVELEZÉS.

Bethlen, 1879. február 16.

A vasut ügye iránt fel Beszterce városáig mindenütt nagy az érdeklődés. S melyre egy részvényt magam is siettem aláírni; s a mint én számítom velem egyenlő anyagi helyzettel bíró ember van a megyében 200, olyanok kik két részvényt aláírhatnak van 120, olyanok, kik 5—10 részvényt aláírhatnak s kellene, hogy aláírjanak, bele számítva Szamosujvár városát is, vannak 76-on s így csupán e megyében minden rendkívüli megerőltetés nélkül, tekintve, hogy a befizetések 5 éven át teljesíthetők legkevesebb 800 részvény aláírására számíthatni.

A mi magába nem lenne ugyan elég, a mi még fenn marad az állam és a 2 társ megyétől meglehetne s megkellene nyerni.

Az aláírásoknak nagy lendületet adna, ha meglehetne nyerni a vasuti síneken kívül az államtól, hogy a vasut jövedelmezőségének emelésére biztosítaná a legalább 30,000 frtra felelő posta kiadást ezen vonalon. Továbbá az országút csináltatására évenként fordítandó költséget évi budget felvétel szerint, mely utvonálnak azután a fentartását a megye vállalná magára, mi a megyének ugy sem lenne teher.

F. A.

Sárvár, 1879. február 17.

Miként e lapokban olvasám e fontos kérdésre: hogy „lesz-e vasutunk?” az épen e tárgyban legjobban értesült által adott válasz sorok azon nézetet költik fel, mintha annak létesítése „kérdéses” vált volna. S főleg miután megyénk birtokossága, mely csak nem első sorban van érintve, még annyi érdekeltséget se siet tanúsítani, mennyivel a jelenlegi szomorú anyagi viszonyok közt némi önmegtartóztatással hazafui kötelessége lenne a közjónak áldozatot hozni, akkor mikor az által még saját egyéni jövedelmének szaporításának egy forrása lenne az aláírt részvényekben. De mi, kik ismerjük a vidéki birtokosság helyzetét el kell ismernünk, hogy főleg a közép és kisebb birtokosság nehezen rendelkezhetik pénzzel, hanem a mi egyesek által teljesen nemlétesíthető, fogjunk hozzá összetett erővel s így e tapasztalt részvétlenség el ne csüggyesszen. Ugyan is van e nagy megyeterületén, vagy 200 község, mely bizonyosan aláírni képes lenne egy részvényt, alá is írja bizonyosan, hogy ha előjárói jól ajánlják a képviselői tagoknak, s hozzá véve azt is, hogy a birtokosság ellene ne legyen, mind a k k főtényezők a képviselői gyűlésekben. Így aztán lenne vasutunk és midőn ez

ezredes, de Boldogmező, téparancsnok (tehát Budapesten is egy román „uralja a tért”); Hoszszu József a főszámvevőszékalelnöke; Mocsonyi dynasztia négy tagja: Mocsonyi Györgyné (lady patroness), ennek leánya: Livia; továbbá a parlamenti életből jól ismert Mocsonyi Sándor és Jenő; Vulkán József román író és szerkesztő: egész raja a román tanult, művelt fiatalságnak mely egyetemi tanfolyamokat részint végzett, részint most hallgatja: jogász, bölcész, orvos, technikus. Egyszóval képviselve minden tudomány- és ismeretágot. A román ifjúság közül többen tudori diplomának birtokosai. És a mi kiválólag magasabb foku műveltségre mutat, a zenészet terén is már szép és öröndetes haladást mutatnak. Így pl. Zaphiry Ilona k. a. (Liszt Ferenc tanítványa) kitűnően s a hallgatóság közt nagy lelkesedést keltve játszta el mesterétől az „Abránd”-ot, Beethovennek „Athen romjai”-nak motívumai fölött. Jelen volt Liszt maga s gyönyörködött tanítványának bravourjában; a közönség viharosan tapsolt s mi büszkéké valánk e jelenetre, mert a legjellemzőbb kifejezését látjuk azon óhajunknak, hogy a velünk egy hazában élő népek vezetői legyünk a polgárosodás, a kultura s a művészet terén.

Ez rövid vonásokban a budapesti román társadalom. Ugy néz ez ki, mint „elnyomott,” „zsarnokilag üldözött” nemzetiség társadalmi?

által annak létesítésére döntőleg folynának be, másfelől az aláírt részvényben a községi jövedelemnek egy állandó forrása lenne megszerezve.

B. J.

A deési önkéntes tűzoltó egyesület táncvigalma.

(H. Gy.) Ha szabad volna színpad mögötti titkokat elárulni, úgy megsgnám, hogy a tűzoltó egyesületnek azon parancsnoksági ülése, melyben a báltartás kérdése került a zöldsőnyegre, nem minden zaj és ellenmondás nélküli volt. Mert egy némelyik parancsnok nem tartózkodott amaz aggályának őszinte kifejezést adni, miszerint a jelen anyagi viszonyok és a multak tapasztalatából indulva ki, egy megtartandó táncvigalomnak sem a látogatás sem anyagi eredményére nézve hízog vagy biztató kinézésnek nem kecsgetnek.

Ezekre a csak most választott új parancsnok Márkus János az indítványba hozott táncvigalom megtartására felhozott érvek közt hangsúlyozá, hogy annak sikere nagyobbbrészt magának a tűzoltó egyesületnek illetőleg tagjainak buzgóságától függ és föltételeztetik. A táncvigalom megtartásának elhatározása után szóba került a lady patronesse-i tisztség, ki által leendő betöltése. A főparancsnok egy általánosan szeretett és tisztelt közszelleműnek ismert nő nevét emlité és lelkes éjenzés hangzik föl.

Ennek eredménye volt a f. hó 15-én tartott táncvigalom, mely minden tekintetben sikerült. Sikerült akképen, hogy messze túl haladta az egyesület ez előtti éveiben rendezett báljait.

Már 8 órakor szép számmal gyűltek egybe a bálterembe. A terem fényesen ki volt világítva és pompával diszitve, a falakon számos tükör és kép, továbbá télizöldből font koszoruk, a karzatról fantasztikus alakba rendezett tűzoltói szerelvények és jelvények diszelegtek le, ezeknek közepén egy bevilágított transparent fényeskedett „Lángoló szízzel oltad a lángot!” felirással. A terem diszét emelte azon distingvált arczokból állott tableau, mely a karzat rácsozatain keresztül és azok fölött kandikált le a mulatók seregére. És ha nem csalatkozunk egyik-másik felfogott tekintetben az elmaradás megbánásának több szálait véltük feltalálni, melyek ugyan nem egyszer a kétértelmű mosoly masqueja alá kívántak húzódni. A karzat alatt foglaltak helyet a zenészek és korlátjuk külső oldaláról tünt elő Halassy Béla derék s ifju rajztanár által ügyesen készített táncrend. 8 óra után érkezett meg a háziasszony. A kapubejáratánál scaliért képezett az önkéntes tűzoltókból álló diszörség. A terembe

Tegyék szívükre kezöket azok, kik mesterségből, vagy kenyérkeresetből szitják a vizályt s képzelt veszélyek ellen Bécsben keresnek orvoslást — és feleljenek őszintén, ha tudnak!

Midőn látjuk a magyar műveltség emelőin felnőni és gyarapodni a román műveltséget és intelligenciát, mint a tegnapi román estély jeleneteiben láttuk, nincs okunk pirulni a szélső szá-jaskodók vádjaitól. Mert ilyen tényekben a legcsattanósabb czáfolatát látjuk a rosszakaratu vádaskodásoknak. Velünk és mellettünk halad a román a műveltségben, nem pedig a magyarok ellenére és daczára. Az estélyen jelen volt románok, az igaz, mindnyájan szépen beszélnek s nagyobb részük kifogástalanul írja is a magyar nyelvet, de azért ki merné állítani, hogy kevésbé jó románok, mint azok, kik mereven elszigetelik magukat? A különbség csak az, hogy az előbbieket értelmi és társadalmi tekintetben műveltek.

A vigalom szavalati és zene-előadásokkal vette kezdetét, melyek szereplői mind szépen betöltötték feladatukat.

A szép számu tánczó nő közönségből mintegy 80 pár járta a négyest.

A multság reggel 5 óráig tartott s pezsgő jó kedvben egy perczig sem volt hiány. Hon.

lépve a háziasszonyt néhány meleg szóval a disz- egyenruhában levő főparancsnok Márkus János ur fogadta és lelkes éjenzés közt Kovács Samuné ő nagyságát a számára készített menyegző-hez kísérté, hol az érkező bemutatót vendégeket megnyerő előzékenységgel fogadta, s majd a vendég koszoru közé vegyülve természetes modora minden fesztelenség számüzésével fokozá az estély kedélyes derűtségét. E helyütt említjük meg, hogy ő nagysága takarékoság szempontjából már előzetesen tiltakozott az ellen, hogy az egyesület valamely neki szánt ajándék megvételére költekezzék s így lemondott minden esokor, vagy hasonlóról. Mind e mellett a meglepetés nem maradt el. A parancsnokság egy csinos és erős kötésű albumot nyújtott át, melynek első oldalán egy kék bársony emlék lap diszlik, azon ő nagyságának arczképe van ezüst himzésű koszorúval övedzve. Az albumba utólag a parancsnokság saját együttes fényképét fogja betéttetni. A finom izlést tanusító kézimunka Deési Irén k. a. lekötölező szívességének köszönhető. Legyen szabad még ezuttal fölemlíteni, miszerint a háziasszony nemcsak társadalmi téren buzgólkodott a vigalmat minél sikerültebbé tenni, és nemcsak vonzóan nyájás, mindenkit lekötölező szeretetre méltóságával a multság kedélyességét emelé, hanem ezen jótékony egyesület pénztárát is dusan megajándékozta, a mennyiben jegyét 70 frton váltotta meg.

És most térjünk vissza a terembe.

Nem sokára megjelent a tiszteletbeli főparancsnok báró Bánffy Dezső főispán ur (disz- egyenruhában) kedves neje ő méltóságával kit beléptével a nők és férfiak egész raja vett körül őszinte tiszteletüknek kívánván kifejezést adni, majd a tánczólok sorában hódító egyszerűségével vilanyozólag hata a közönségre s az est jókedv rózsái teljes diszükben fakadva áradtak el a jelenlevők ifja és korosai, nagyja és apraja se-regén. A zene felhangzott a tánczos karjára füzé hölgyét és megkezdődik az ütemes andalító séta, mely a magyar borongós kedélyvilágának oly hü tükre. Majd következett a frisse. Oh! az a csadás-

Az egész táncmultság tenor hangja, a kedélyesség volt nemcsak a zsufolásig megtelt tánczteremben, hanem azon kívül is, annak közelében ott, a hol nem Therpsichore, hanem Bachus az oltárkép.

Ez utóbbi helyiségbe özlöltek a vendégek beállott szünetkor és kezdődött — nem a vacsora, az később jött, hanem előbb a vásár. A kellem és bájjban gazdag tánczosnők nem pazarolták el a tánczra minden fürgeségüket, bizonyítja azt azon tény, hogy alig néhány percz alatt 400 drb tiz krajezáros jegy árusítottatott el általok, ezen jegyek reményt adtak két torta nyereményhez és az egyesület pénztárába szép kis összeget hoztak.

Szünet után hölgy választással keringő jött. Nem sok tánczos panaszkodhatott, mindenkinek kijutott és kinek nem: magának tulajdonítsa, miért ügyetlen? ügyetlent választani!

A hajnal vetett véget a vigkedvű multság-nak, melyet nagyba fokoza, hogy ha szabad ugy mondanunk az uri és polgári vendégeknek a jókedv füzte tánczkozoruba való vegyes sorakozása. S valódi diszét emelte, már a meghívón kifejezett öltönybeli egyszerűség, melynek követése ugy láttuk, hogy még szebbé tette szépeink koszoruját. S végre legyen szabad felemlíteni a szép anyagi eredményt is, melyhez hasonló jövedelemnek még eddigelő tűzoltóink nem örvendhetének.

S z i n h á z.

(—s—a.) Február 16-án adatott: „Romeo és Julia.” Kis színpadon Shakespeare drámáit színre hozni, az azok ellen irányzott valóságos attentatumnak tekinthető — rendesen. De ma kivételes esettel állunk szemben. Mert két oly erő lépett föl, melyek mindenikében tiszta fényben lángol a művészeti tűz. E két erő: a két kedves vendégünk Boér Emma és Szacsvai Imre, kiket a czimszerepben volt alkalmunk látni. Ven-

dég művésznőnk szép alakja, lyricus hangja, kiváló tehetségével az idealszerű Juliát állítja elénk. Szacsay személyesíté Romeot. Kitűnően inpozans volt a megjelenése. Játéka szabatos, hangsúlyozása éles, jellemzése közvetlen, plasticus mozdulatai szinpadí routint tanusítanak. Hanganyaga igen tömör és merev. Nagyon gyakran nyilatkozott élénk tapsvihar. Régi jó erőink közül kiemelendők Pásztory (Lőrincz) és Sándor (Montague.) Siménfalvi kitűnően tudta szerepét és elárulta azt, hogy nálla a valódi szép iránti fogékonyság nagy mértékben van meg.

Hétfőn adatott: „Viola.“ A czimszerep jeles vendégművésznők kezében volt. Szacsay ur drámai ereje teljes kifejezésre jutott, ő a kétségbeesett fájdalmat, a megtört lelket jellemző benső kintől eltompított hangon fejezte ki. És ezért a hatás megkapó volt. Zsuzsit Boér Emma jellemzé. Alakjában úgy a mély fájdalom, mint a magas szerelem nyilatkozott. Mindketten kitűnő ábrázolásukért nagyon sokszor zajosan tapsoltattak meg és hivattak ki. Pásztory játszott Peti cigányt, a darab végén kidomborítván azon nehéz momentumot, midőn a comikus szinben forgó alakja drámai hatást kelt. Sándort több kis szerepben láttuk, mindenikben ügyes volt, Nyékiné Vilmájában a szivjóság kellő kifejezését találtuk. Kovácsi a lelkészt sok találó vonással ábrázolta.

Csütörtökön adatott: D. Boér Emma -asz szony jutalomjátékául és utolsó felléptével „Stuart Mária.“ Ezen nagyszabású alakot vendég művésznőnk egyénit. Gestái a lelki küzdelmet tolmácsolák, szavalata, minden szónak megadja a maga helyes értelmét és sok jelenetben excellált. A közönség elismerése jeléül szép értékű, ajándékkal lepte meg a távozó művésznőt, mely ajándékot az első felvonás után egy négy tagú különcség nyujta neki át az öltözőben, hol Eisenlohr Ulrich ur meleg szavakban vett búcsút kedves vendégünktől, ki biztosított minket arról, hogy a deési közönség szives fogadtatását kedvesen fogja emlékében megtartani. Nyílt jelenésben igen csinos virágcsokor dobott Boér Emma részére a szinpadra. Nyékiné játszott Erzsébetet. Az igazság érdekében föl kell említenünk, hogy Nyékiné csak szükségből vállalta magára e szerepet s ez szolgáljon mentségeül.

VEGYESEK.

Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük az előfizetési pénzek mielőbbi beküldésére. A künlévő tetemes hátrálékok, melyeknek nagyobb része a községeknek terheli kiadó hivatalunknak nem kevés gondot és kellemetlenséget okoznak.

A vasuti 6-os bizottságot főispán ur ő méltósága f. évi márczius hó 1-én délután 4 órakor tartandó értekezletre hivta össze.

A deési jótékony nőegylet közvacsorával egybekötött táncvigalmának, a több nemű felül fizetésekke. összes bevétele: 669 frt; kiadás: 156 frt 9 kr. és így a tiszta jövedelem tesz: 512 frt 91 kr.

A közel mult titkajból ezimű műnek vettük második füzetét, mely a Muszka intervencziótól a Duna konfoederációig tartó korszakot tárgyalja, ára 40 kr. ajánljuk a közönségnek.

Az erdélyi gazdasági egylet alapszabályszerű rendes közgyűlését Kolozsvártt 1879. márczius hó 12-én délelőtt 10 órakor fogja a városház nagy termében megtartatni.

Necrolog Dr. Körösi Szócs Sámuel és gyermekei: Ede s neje Keresztes Juliánna s gyermekei: Ida és Ede; náhai megboldogult leánya Matild, férje: Nalácsi Farkas s fiai: Ákos, Géza s Ödön; Szócs Géza s neje: Szentes Eugenia s gyermekeik: Fanni és Géza mély fájdalom által lesujtva jelentik, hogy a hű nő, gondos anya, illetőleg napa s nagyanya **Dr. Szócs Sámuelné**, Pretsch Francziska f. 1879-ik év február 20-án, életének 75-ik évében, hűdésből eredt hosszas szenvedés után a jobb életre átköltözött. Hült tetemei f. hó 23-án d. u. 3 órakor, a róm. kath. egyház szertartása szerint, Borsos-utcai saját lakából a deési nagy temetőbe fognak örök nyugalomra áthelyeztetni. Megboldogult lelkéért az engesztelő áldozat f. hó 24-én d. e. 10 órakor fog a deési Szent Ferenczrendiek templomában a mindenhatóknak bemutatatni. Béke lengjen porai fölött.

Özv. Jánosi Ferencz-né sz. ü. Bajnóczy Ottilia folyó évi február 17-én, élete 40-ik évében, hosszas súlyos szenvedés után Budapesten meghalt. Áldás es béke hamvaira.

Sándor Emil és neje **Váradi Antonia** jutalomjátéka márczius 1-én lesz, mely alkalommal „A házsság akadályai“ ezimű vigjáték fog adatni. Tekintve, hogy a Sándor-pár szini működése a közönség tetszését megnyerte, ajánljuk őket az ügybarátok szives figyelmébe. Rokonszenvűnk s részvétűnk annyival inkább megérdemlik, mivel ittlétők óta tegnap már második gyermekököt veszítették el. Mint haljuk néhány lelkes honleány meg is indította a mozgalmat, melynek folytán a Sándor-pár jutalomjátéka alkalmával gyöngéd emléket kapjon A jövő héten Aradinénak is jutalomjátéka lesz. E két jutalomjátékkal a társulat itteni működését befejezi, miért is a t. közönség eddig tanúsított nemes áldozat készségétől bizton reméljük, hogy e rövid időre pártfogását a társulattól nem vonandia meg, a jutalmazandókat pedig méltó elismerésében részesítendi.

— A tüzlő egyleti bál bevétele volt 322 frt 30 kr., kiadás 117 frt 19 kr., tisztajövedelem: 205 frt 11 kr. Felülfizettek Kovács Samuné a bál háziasszonya ő nsága 70 frtot, Kovács Samu 4 frtot, Gr. Kornis Victor 4 frtot, Br. Bánffy Dezső Krémer Samu. id. Voit Jakab 2 frtot és Dr. Deési László, (ki betegsége miatt a bálon meg nem jelenhetvén másnap küldött 2 frtot) Tatrosy Sándorné, Hirsch Lipót, Mózsas László, Simon Lajos orvos, Floth F. Adolf 1—1 frtot és Gálszter Antal 60 krt. A szives felülfizetők fogadják az egylet nevében a parancsnokság részéről nyilvánított őszinte köszönetet. Márkus János főparancsnok.

— A képviselőházban tárgyalás alá került az idei költségvetés Hegedűs Sándor előadó szerint: a kiadás 246,728,000 forintban, a bevétel kétszázhuszonkét millióban állapittatván meg, a deficit — az adóemelések daczára — huszonötödfél millió. Vigasztalásul említé, hogy Franciaországot kivéve minden európai nagy állam deficittel küzd s hogy a nemzetek életében is vannak idők, melyekben eleget tesznek, ha elmondhatják azt, a mit egy francia államférfi mondott a nagy forradalom után e kérdésre: mit tett? „Éltem.“ Gróf Szapári Gyula minisztertől hallottuk, hogy az idén az államadósságok kamatterhe kilenczven millió s néhány százezer forintba megy. Mind a mellett pénzügyi helyzetűnköt nem látja oly nyomasztónak, mint híresztelik s meg van győződve, hogy az ország kimenekszik a pénzügyi bajokból. De erősen hangsúlyozta a munka és takarékoság szükségét. Simonyi Ernő határozati javaslatot adott be a végett, hogy a költségvetés részletes tárgyalás alapjául ne fogadtassék el. Simonyi Lajos báró pedig az egyesült ellenzék nevében nyujtott be határozati javaslatot, mely 25 tagu bizottság kiküldését kéri az államháztartás rendezése ügyében s egy másik, 31 taguét, mely a földmivelés és ipar bajainak elhárítása módjairól adjon véleményyt. — A „Széchenyi-lakomán“ gróf Péchy Manó tartott beszédet, melegen szólva gr. Széchenyi önfeláldozó hazafiságáról, magasztos szelleméről, intve az új nemzedéket, hogy az ő példáját kövesse. — Az erdélyi román küldöttségnek a magyar nyelvnek az iskolákban leendő behozatala ellen a királynál tett panaszára Ő Felsége kijelenté, hogy kormánya oly előterjesztést tesz, melytől távol áll a szándok aggodalmakat kelteni s a nemzetiségek egyetértését megrontani. — Odeszából megczáfolják a hirt, hogy ott vagy Kisenfiben pestis-eset fordult volna elő. — Afrikában a brit csapatok győzelmes csatát vívtak. — Az osztrák kormány-elnöke Stremayr, — A tepliczi lakosság a meleg források eltűnése miatt

egészen kétségbeesett. — Eger városában ismét áradás volt, az olvadás következtében. — A míg a román politikusok Szebenben tüntetnek a magyarok ellen s az ő felsége válaszával hazaérkezett román Mironit óvatiókkal fogadták; addig Kolozsvártt egy igen jól sikerült mulatságban békésen együtt mulatott a román és magyar értelmiségnek szép része a városi vigadóban. Az egyetemi román ifjuság tartotta szokott évi mulatságát. — Románia a Duna innenső partján a kordont felállítja a pestis miatt, még pedig a magyar tanácsosok beleegyezésével. — A czár Fhykával Románia pétervári követével megvetőleg bánt s ez panaszkodott kormányának. — Bankfokokat az idén Kolozsvártt, Pozsonyban és Nagy-Kanizsán állítanak.

Hivatalos rész.

Szolnok-Dobokamegye főispánjától.
Sz. 121.—1879.

Mindenik szolgabírónak.

Minden egyes állampolgár szorgalma, igyekezete által használ első sorban magának és családjának, de közvetve használ kerületének, melyben tartózkodik és mindenek felett hazája felvirágzásához és boldogításához, ha nem is nagy mérvben, de minden esetre hord alapot.

Az életre való erkölcsi testületeknek czélja úgy az egyes honpolgárok előhaladását, mint ez által a közös édes anyának a hazának felvirágzását már nagyobb mérvben biztosítani.

Egy ily, ugyan még fiatal de életrevaló testületnek a „Szolnok-dobokamegyei gazdasági egyletnek“ ez évben kitűzött működésére kívánom a czim figyelmét felhívni.

Nevezett egylet f. év január 31-én kelt átiratával arról tudat, hogy czimnek értesítéseket küldött meg azon czélból, hogy ezek szétszátása által ez évben tervezett kiállítása minden egyes község és polgár tudomására jusszon, biztos sikert remélvén ez által úgy saját közhasznu törekvésének mint az egyesek szorgalma és igyekezetének megjutalmaztatására nézve.

Ezen törekvés sikere azonban nagy mértékben függ attól, ha czim hazafias érzülettől hevílvé odaadól fog hatósága területén minden lehető elkövetni, hogy ezen tervezett kiállítás a legszebb eredményeket biztosithassa.

Nem tartom feleslegesnek e helyütt felemlíteni, hogy maga az egylett széles körben tett már lépéseket, meg tartandó kiállítása felől 43 magyar hazai hirlapot. 53 német: pesti, bécsi, gráci és prágai hirlapot; 70 testvér gazdasági egyletet; 50 iskolai igazgatóságot; 35 nőegyletet és 50 iparos egyletet értesített, tehát oly lépéseket tett, melyek által, ha a czim is ez ügyet felkarolja, a siker biztos kell, hogy legyen.

Nevezett egylet érdekeiben teendő odsadó munkásságát és hazafias fáradozásait ajánlom és bizton remélem is.

Deés, 1879. február 8-án.

Br. Bánffy Dezső s. k.,
főispán.

Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottságától
Sz. 181.—1879.

I.

A vallás és közoktatás m. kir. miniszterium 1878. évi november hó 7-én 29,020 szám alatt kelt rendeletével Herczföld Jákób, továbbá folyó 1879. évi január hó 8-án 307 szám alatt kelt rendeletével Deutsch Sándor izraelita tanítóknak eredeti tanképesítő okmányát semmisnek nyilvánította.

Kelt Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottságának 1879. február 8-án tartott ülésében.

II.

A vallás és közoktatási m. kir. miniszterium 1878. évi december 24-én 30,569 szám alatt kelt rendeletével a „Vetino Slavenicine“ Spítál M. M. Hodzsa, továbbá a „Dobro slavno slaveikum“ sat. M. M. Hodzsa ezimű műveket, végre a „Zora“ ezimű időszaki néplapot mivel azok haza és alkotmány ellenes tanokat tartalmaznak

faj- és osztálygyűlöletet hirdetnek, a magyarországi összes tótiskolai és népkönyvtárakból szigorúan kitiltja.

Kelt Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottságának Deésen, 1879. február hó 8-án tartott ülésében.

III.

A vallás és közoktatási m. kir. miniszterium 1878. évi október hó 29-én 26,016 szám alatt kelt rendeletével Schramin Károly bajai tanítóképződei növendéket erkölcsstelen kihágás és lopás miatt Magyarország összes nyilvános tanodáiból kitiltotta.

Kelt Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottságának Deésen, 1879. február 8-án tartott ülésében.

Báró Bánffy Dezső,
főispán.

Deés városi piaci árai 1879. febr. 18-ról.

Egy hectoliter tisztabuza 4 frt 20 kr., rozs 3 frt. 45 kr., törökbuza 2 frt. 70 kr., elegy buza 3 frt. 90 kr., zab 1 frt. 52 kr., árpa — frt. — kr., pityóka 2 frt. — kr., kendermag — frt. — kr., lenmag — frt. — kr., haricska frt. — kr., egy liter lencse 16 kr., paszuly 6 kr., borsó 12 kr., köles 16 kr., bab 6 kr., Egy köbméter fa: kemény 2 frt. — kr., lágy — frt. — kr., egy kilogramm marhahús 32 kr., juhús — kr., sertéshús 40 kr., disznó zsír 88 kr., egy koszu vereshagyma 3 kr., fokhagyma 30 kr., a pálinka 18 foku: litere 28 kr.

Deés, 1879. február 18.

Vékony Ferencz
főkapitány.

Felölös szerkesztő: KOVÁCS SAMU.

Hirdetések.

Sz. 1300.—1879.

1—2

Pályázat.

Apanagyfalu, Fellak, Málom és Felső-Oroszfalu Apanagyfalu székhelyel szövetkezett községek körjegyzőjének lemondása folytán megüresült körjegyzői állomásra, mely állomás 400 frt évi fizetés, 60 frt lakbér 80 frt irodai átalány és nyugdíjra való ki látással van javadalmazva, ezennel pályázat nyitattik.

Pályázni szándékozók felhivatnak, hogy pályázatukat saját kezűleg írva s a törvényes képesítési okmányokkal, utóbbi szolgáltatukat erkölcsi magaviseletüket tanúsító bizonyítvánnyal ellátva f. év mártius hó 4-ig alólírotthoz annál bizonyosabban nyújtásuk be, mivel később érkezett vagy be nyújtott pályázat tekinteten kívül fog hagyatni.

A törvényes választás Apanagyfaluban f. év márczius hó 6-án d. e. 10 órakor fog megtartatni.

A bethleni járás szolgabirájától.

Bethlen, 1879. február hó 20-án.

Flóth F. Adolf,
j. szbiró

Sz. 785.—1879.

1—2

Pályázati hirdetmény.

Alólírt járás szolgabirája által ezennel közhirrre tétetik, miszerint 400 frt évi fizetés megfelelő lakbér és irodai átalánnyal javadalmazott Rogná község székhelylyel kapcsolatos Csömény, Konkolyfalva és Ködmönös községek körjegyzői köre lemondás folytán üresedésbe jött.

Miről érdekeltek azon felhívással értesítetnek, miszerint pályázati folyamodványo-

kat az 1871. évi XVIII. t. cz. értelmében felszerelve, folyó évi márczius hó 3-ig alólírt-hoz annál inkább adják be, mivel a később bejöttek tekintetbe vétetni nem fognak.

A választás Rogná községébe f. év márczius hó 7-én fog megtartatni.

Nagy-ilondai járás szolgabirájától.

Nagy-Ilonda, 1879. február 11.

Berzenczei Miklós,
szolgabiró.

Sz. 279.—1879.

3—3

Árverési hirdetmény.

Kozárvár község összesített italárulási joga f. év február hó 26-án d. e. 9 órakor Deésen a szolgabirói irodán, nyilvános árverés mellett a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni 3 egymásután következő évekre azaz 1882. április hó 24-ig terjedő időre 1879. évi április 24-től kezdődőleg.

A kikiáltási ár 1200 frtba állapittatik meg.

Az árverezési feltételek irt határnapi a hivatalos órák alatt bármikor a szolgabirói irodán megtekinthetők.

Árverezni kívánók kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási ár 5%-át bántépénzzül letenni.

Deési járás szolgabirájától.

Deés, 1879. február 3-án.

Hatfaludi József,
sz. biró.

Sz. 933.—1879.

VII.

2—4

Hirdetmény.

Középfalva községében a birtokosságot illető egészévi koresomajog f. év április 24-től három egymásután következő évre nyilvános árverezés útján f. év április hó 7-én d. e. 11 órakor a bethleni járási szolgabirói irodában a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

A kikiáltási ár 750 frt, a többi feltételek alólírottnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők, hol az árverezés megkezd-

dése előtt zárt ajánlatok is az árverezé megkezdéséig elfogadtatnak.

Bethlen, 1879. hó 3-án.

Flóth F. Adolf,
j. sz. biró.

Sz. 741.—1879.

3—3

Árverési hirdetmény.

Kaczko község és határán gyakorolható összes birtokossági italárulási jog folyó év április hó 24-től kezdődőleg 3 egymásutáni évre az 1882-ik év április hó 24-ig terjedő időre nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni folyó hó 24-én d. e. 9 órakor Deésen a szolgabirói irodán.

A kikiáltási ár 1200 frtba állittatik meg, árverezni kívánók kötelesek az árverés megkezdése előtt a kikiáltási ár 5%-át bántépénzzül letenni, az árverezési feltételek irt határnapi a hivatalos órák alatt bármikor a szolgabirói irodán megtekinthetők.

A deési járás szolgabirájától

Deés, 1879. február 3-án.

Hatfaludi József,
sz. biró.

Sz. 521.—1879.

4—5

Hirdetmény.

Melynek rendjén közhirrre tétetik, hogy Kentelke községében méltóságos gróf Bethlen Béla urat illető egész évi koresomajog egy 4 osztályu lak és koresoma helyiséggel f. év május 5-től kezdődőleg 3 egymásután következő évre nyilvános árverezés útján f. év április hó 7-én d. e. 10 órakor a bethleni járási szolgabirói irodában haszonbérbe fog adatni, a ki kiáltási ár 300 frt, a többi feltételek alólírottnál megtekinthetők, hol az árverezés megkezdéséig zárt-ajánlatok is elfogadtatnak.

A bethleni járás szolgabirájától.

Bethlen, 1879. januárius hó 19-én.

Flóth F. Adolf,
szbiró.

Dr. HANDLER MÓR

orvos és sebésztudor, szülész és szemész,

gyógyit gyökeresen fényes s tartós siker **biztosítása** mellet mindennemű

titkos betegségeket

1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, u. m.: az **ingerlékeny gyengeséget**, az **ondófolást**, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt),

2) **hugyesőfolyásokat** (még üdülteket is), a **nemzőrészek bujakóros felkelyeit** és **másodrendű bujakórt** minden alakjaiban és elcsufításában;

3) **hugyesőszülkületeket**;

4) friss üdült nyákfolyásokat **nőknél**, az ugynevezett **fehérfolyást**, és az onnan eredő

magtalan-ságot;

5) **börkiütéseket**;

6) a hugyholyag betegségeit és mindennemű **vizelési nehézségeket**.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és este 7 órától 8-ig.

LaKik: PESTEN, belváros, kigyó-utca 1. szám, kigyó- és városház utca sarkán, (Rottenbiller-féle házban) 1-ső em. bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik és a gyógyszerek megküldetnek.

Galandféreg (Pántlika-giliszta)

6 óra alatt kihajtatik.